

R. M. 4. 2017

ŠELIH &
PARTNERJI

Republika Slovenija
Ministrstvo za finance
Župančičeva 3

1000 Ljubljana

e-naslov: gp.mf@gov.si

11. 4. 2017

Odvetniki Šelih & partnerji,
o.p., d.o.o.
Komenskega ulica 36
1000 Ljubljana
Slovenija
+386 1 300 76 50
info@selih.si
www.selih.si

Odvetniki družbeniki
Partners

Nina Šelih
Gregor Simoniti
Nataša Pipan Nahtigal
Helena Butolen
Mia Kalas
Blaž Ogorevc
Darja Miklavčič
Barbara Hočevar
Tilen Terlep

Zadeva: Pripombe in predlogi v zvezi s predlogom Zakona o postopku sodnega varstva imetnikov kvalificiranih obveznosti bank

Spoštovani,

predmetni dopis vam pošiljamo kot pooblaščenca družb:

- Pozavarovalnica Sava, d.d., Dunajska cesta 56, 1000 Ljubljana,
- Zavarovalnica Sava, zavarovalna družba, d.d., Cankarjeva ulica 3, 2000 Maribor,
- Adriatic Slovenica Zavarovalna družba d.d., Ljubljanska c. 3A, 6000 Koper,
- Prva osebna zavarovalnica d.d., Ameriška ulica 8, 1000 Ljubljana,
- Skupina Prva, zavarovalniški holding, d.d., Ameriška ulica 8, 1000 Ljubljana,
- Fondi Silloveno-Kosovar i Pensioneve SH.A., Rr. UCK, št. 50/2, 1000 Priština, Kosovo,
- Sava pokojninska družba d.d., Ulica Vita Kraigherja 5, 2000 Maribor,
- KBM-Infond, družba za upravljanje, d.o.o. - Skupina Nove KBM, Ulica Vita Kraigherja 5, 2000 Maribor,
- Hranilnica LON d.d., Žanova ulica 3, 4000 Kranj in
- KD skladi, družba za upravljanje, d.o.o., Dunajska cesta 63, 1000 Ljubljana.

Poleg številnih drugih bančnih vlagateljev, so tudi zgoraj navedene družbe na podlagi izrednih ukrepov prenehanja kvalificiranih obveznosti bank, ki jih je Banka Slovenije konec leta 2013 (oziroma 2014 Banki Celje) izrekla šestim slovenskim bankam, utrpele precejšnjo škodo.

Ustavno sodišče je s svojo odločbo U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016 (»odločba U-I-295/13«) ugotovilo, da nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank (»nekdanji imetniki«) ni bilo zagotovljeno učinkovito sodno varstvo, s katerim bi lahko zavarovali svoje pravice, v katere je bilo poseženo na podlagi odločb Banke Slovenije o izrednih ukrepih. Ustavno sodišče je zakonodajalcu naložilo, da to ustavno neskladje odpravi s sprejemom novega zakona, ki bo nekdanjim imetnikom zagotovil učinkovito sodno varstvo.

Ministrstvo za finance je 13. marca 2017 v javno obravnavo predložilo predlog Zakona o postopku sodnega varstva imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (**»Predlog zakona«**), katerega namen je odpraviti z odločbo U-I-295/13 ugotovljeno ustavno neskladje Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 96/13; **»ZBan-1L«**) oziroma na njegovi podlagi sprejetega 350a. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 s spremembami in dopolnitvami, **»ZBan-1«**), ter nekdanjim imetnikom zagotoviti učinkovito sodno varstvo.

Po natančnem pregledu Predloga zakona ugotavljamo, da tudi nov zakon, v kolikor bo sprejet v predlagani vsebini, nekdanjim imetnikom ne bo zagotavljal pravice do učinkovitega sodnega varstva. Predlog zakona namreč ne udejanja vsebine odločbe U-I-295/13, temveč od nje v marsikateri predlagani rešitvi precej odstopa.

Z namenom, da bo zakon prestal ustavno presojo, in nekdanjim imetnikom zagotovil spoštovanje njihove ustavne pravice do učinkovitega sodnega varstva, zato v nadaljevanju posredujemo naše konkretne predloge sprememb in dopolnitev Predloga zakona.

Ob tem pojasnjujemo, da na začetku (pod točko I.) tega dokumenta podajamo naše predloge sprememb in dopolnitev posameznih členov, pri členih, kjer to ocenjujemo za potrebno, pa z namenom lažjega razumevanja naših predlogov navajamo tudi čistopis posameznega člena po upoštevanju naših predlogov. Obrazložitev predlaganih sprememb in dopolnitev pa podajamo na koncu (pod točko II.) tega dokumenta.

I. Predlagane spremembe in dopolnitve

1. K 2. členu:

Predlagamo, da se v 2. členu:

- med besedilo *»so upravičeni do odškodnine,«* in *»če so bili pri obravnavi kvalificiranih obveznosti obravnavani slabše«*, doda besedilo: *»če pogoji za izrek izrednih ukrepov niso bili podani in bi banka lahko nadaljevala s svojim poslovanjem brez izreka izrednega ukrepa, ali«,*

Ob upoštevanju predlagane dopolnitve bi se tako 2. člen glasil:

»Nekdanji imetniki so upravičeni do odškodnine, če pogoji za izrek izrednih ukrepov niso bili podani in bi banka lahko nadaljevala s svojim poslovanjem brez izreka izrednega ukrepa, ali če so bili pri obravnavi kvalificiranih obveznosti obravnavani slabše, kot bi bili, če na dan izreka izrednega ukrepa, izredni ukrep ne bi bil izrečen, nad posamezno banko pa bi bil začel stečajni postopek ali, če se izkaže, da je premoženje banke zadoščalo za poplačilo vseh terjatev upnikov banke, redna likvidacije banke.«

2. K 5. členu:

Predlagamo, da se 5. člen spremeni tako, da se glasi:

»V primeru spora o obstoju razlogov za izrek izrednega ukrepa iz 253a. člena ZBan-1 mora Banka Slovenije dokazati njihov obstoj. BS mora dokazati tudi izpolnitev pogojev iz petega odstavka 261a. člena ZBan-1, ter sorazmernost izrečenega izrednega ukrepa.«

3. K 6. členu:

Predlagamo, da se v 6. členu:

- v prvi alineji prvega odstavka na koncu besedila doda besedilo: *»z vsemi prilogami in v odločbi o izrednem ukrepu omenjenimi dokumenti;*
- v tretji alineji prvega odstavka sedanje besedilo spremeni tako, da se glasi:
»celovito poročilo o rezultatih pregleda kakovosti sredstev in testiranja odpornosti na makroekonomske šoke za vsako banko, v kateri je bil izrečen izredni ukrep (najobsežnejše poročilo, s katerim razpolaga Banka Slovenija ali banka, ki ji je bil izredni ukrep izrečen), na podlagi katerega je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253.a člena ZBan-1«;
- v četrti alineji prvega odstavka na koncu besedila doda besedilo: *»z vsemi vmesnimi verzijami dokumentov, ki urejajo to pogodbeno razmerje, oziroma verzijami, ki so nastale tekom oblikovanja tega pogodbenega razmerja.«*
- za četrto alinejo prvega odstavka se dodajo nove tri alineje, ki se glasijo:
 - » - vse dokumente, ki so jih pripravili zaposleni Roland Berger-ja ali Oliver Wyman- a (ali imajo glavo teh svetovalnih podjetij) v času od septembra 2013 do junija 2014 o slovenskem gospodarstvu in so v posesti Banke Slovenije;*
 - vse zapisnike Usmerjevalnega odbora (»Steering committee«-ja), ki je nadziral testni eksperiment in operativnega odbora (»Operating committee-ja), ki je deloval kot operativni organ Usmerjevalnega odbora ter;*
 - vzorec ocenjevanja nepremičnin.«*
- v drugem odstavku se črta besedilo: *»ki se v skladu z zakonom štejejo za zaupne ali poslovno skrivnost«.*

Za sedanjim drugim odstavkom se dodajo novi tretji, četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

» (3) Banka Slovenije za vsako banko, kateri je bil izrečen izredni ukrep, vzpostavi virtualno podatkovno sobo, v kateri v nezakriti obliki objavi vse dokumente, s katerimi je razpolagala in ki jih je upoštevala pri izreku izrednega ukrepa posamezni banki, zlasti vse listine, ki so navedene v Prilogi 1, na zahtevo nekdanjega imetnika pa tudi druge listine, ki jih je upoštevala pri izreku izrednega ukrepa posamezni banki. Dokumenti v virtualni podatkovni sobi se objavijo v izvorniku, v slovenskem ali v angleškem jeziku. Za dokumente, ki jih Banka Slovenije objavi v virtualni podatkovni sobi, se ne uporablja drugi odstavek 6. člena tega zakona.

(4) Dostop v virtualno podatkovno sobo se omogoči tistim nekdanjim imetnikom in njihovim pooblaščenecem in svetovalcem, ki izpolnjujejo pogoje za vložitev tožbe iz 11. člena tega zakona.

(5) Pred dostopom do dokumentov, ki so objavljeni v virtualni podatkovni sobi, nekdanji imetniki in njihovi pooblaščenca in svetovalci podpišejo izjavo o varovanju zaupnosti, v besedilu, kot je navedena v Prilogi 2 k temu zakonu.

(6) Banka Slovenije dostopa do podatkov v virtualni podatkovni sobi razen s podpisom izjave iz petega odstavka tega člena ne sme pogojevati z nobenimi dodatnimi pogoji, zlasti ne s tem, da bi upravičencem do vpogleda v podatke v virtualni podatkovni sobi nalagala nesorazmerne obveznosti, kot so na primer plačilo pogodbene kazni v primeru kršitve dolžnosti varovanja tajnosti, ali vzpostavitvi domneve vzročne zveze med ravnanjem upravičenca do vpogleda v te podatke in njihovim razkritjem.«

Ob upoštevanju predlaganih sprememb in dopolnitev bi se tako 6. člen glasil:

» (1) Banka Slovenije za vsako banko, v kateri je bil izrečen izredni ukrep, na svoji spletni strani objavi:

- odločbo, s katero je bil izrečen izredni ukrep, z vsemi prilogami in v odločbi o izrednem ukrepu omenjenimi dokumenti;
- oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1;
- celovito poročilo o rezultatih pregleda kakovosti sredstev in testiranja odpornosti na makroekonomske šoke za vsako banko, v kateri je bil izrečen izredni ukrep (najobsežnejše poročilo, s katerim razpolaga Banka Slovenija ali banka, ki ji je bil izredni ukrep izrečen), na podlagi katerega je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253.a člena ZBan-1;
- dokumente, iz katerih je razvidna vsebina pogodbenega razmerja med Banko Slovenije in osebo, ki je izdelala ocene vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1, z vsemi vmesnimi verzijami dokumentov, ki urejajo to pogodbeno razmerje, oziroma verzijami, ki so nastale tekom oblikovanja tega pogodbenega razmerja;
- vse dokumente, ki so jih pripravili zaposleni Roland Berger-ja ali Oliver Wyman- a (ali imajo glavo teh svetovalnih podjetij) v času od septembra 2013 do junija 2014 o slovenskem gospodarstvu in so v posesti Banke Slovenije;
- vse zapisnike Usmerjevalnega odbora (»Steering committee«-ja), ki je nadziral testni eksperiment in operativnega odbora (»Operating committee-ja), ki je deloval kot operativni organ Usmerjevalnega odbora; ter
- vzorec ocenjevanja nepremičnin.

(2) Pred razkritjem v skladu s prejšnjim odstavkom Banka Slovenije prekrije osebne podatke in druge podatke o posameznih komitentih.

(3) Banka Slovenije za vsako banko, kateri je bil izrečen izredni ukrep, vzpostavi virtualno podatkovno sobo, v kateri v nezakriti obliki objavi vse dokumente, s katerimi je razpolagala in ki jih je upoštevala pri izreku izrednega ukrepa posamezni banki, zlasti vse listine, ki so navedene v Prilogi 1, na zahtevo nekdanjega imetnika pa tudi druge listine, ki jih je

upoštevala pri izreku izrednega ukrepa posamezni banki. Dokumenti v virtualni podatkovni sobi se objavijo v izvorniku, v slovenskem ali v angleškem jeziku. Za dokumente, ki jih Banka Slovenije objavi v virtualni podatkovni sobi, se ne uporablja drugi odstavek 6. člena tega zakona.

(4) Dostop v virtualno podatkovno sobo se omogoči tistim nekdanjim imetnikom in njihovim pooblaščenecem in svetovalcem, ki izpolnjujejo pogoje za vložitev tožbe iz 11. člena tega zakona.

(5) Pred dostopom do dokumentov, ki so objavljeni v virtualni podatkovni sobi, nekdanji imetniki in njihovi pooblaščenec in svetovalci podpišejo izjavo o varovanju zaupnosti, v besedilu, kot je navedena v Prilogi 2 k temu zakonu.

(6) Banka Slovenije dostopa do podatkov v virtualni podatkovni sobi razen s podpisom izjave iz petega odstavka tega člena ne sme pogojevati z nobenimi dodatnimi pogoji, zlasti ne s tem, da bi upravičencem do vpogleda v podatke v virtualni podatkovni sobi nalagala nesorazmerne obveznosti, kot so na primer plačilo pogodbene kazni v primeru kršitve dolžnosti varovanja tajnosti, ali vzpostavitvi domneve vzročne zveze med ravnanjem upravičenca do vpogleda v te podatke in njihovim razkritjem.«

4. K 7. členu:

Predlagamo, da se na koncu 7. člena doda nov odstavek, ki se glasi:

» (2) Ne glede na uveljavitev Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 10-463/2017; »ZPP-E«) se za postopek, v katerem sodišče odloča o tožbi iz 11. člena tega zakona, uporabljajo samo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek na dan uveljavitve tega zakona. To velja tudi za postopek z rednimi in izrednimi pravnimi sredstvi.«

Za primer, da zgoraj predlagana dopolnitev ne bo sprejeta (ali če bo sprejeta v vsebini, da se bo za postopek, v katerem sodišče odloča o tožbi o 11. členu tega zakona, uporabljal tudi ZPP-E), podredno predlagamo, da se upoštevajo predlogi dopolnitev 20. člena.

5. K 9. členu:

Predlagamo, da se besedilo 9. člena dopolni z naslednjim besedilom:

» (2) Če sodišče tožbo iz 11. člena zavrne ali zavrne ali se postopek ustavi, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

(3) Ne glede na določila zakona, ki ureja plačilo sodnih taks, so postopki po 11. členu tega zakona prosti plačila sodne takse.«

Za primer, da zgoraj predlagano besedilo tretjega odstavka 9. člena ne bo sprejeto, podredno predlagamo, da se tretji odstavek 9. člena glasi:

» (3) Ne glede na določila zakona, ki ureja plačilo sodnih taks, znaša sodna taksa za postopek po 11. členu tega zakona na vsaki stopnji 1.000 EUR.«

6. K 10. členu:

Predlagamo, da se v 10. členu:

- v četrtem odstavku besedilo »Če tožba zoper odločbo po tem zakonu ni vložena«, nadomesti z besedilom »Če do izteka roka za vložitev tožbe po tem zakonu ni vložena nobena tožba«.

Ob upoštevanju predlagane spremembe bi se tako četrti odstavek 10. člena glasil:

»Če do izteka roka za vložitev tožbe po tem zakonu ni vložena nobena tožba, se v zvezi s presojo predhodnega vprašanja šteje, da je odločba Banke Slovenije o izrednem ukrepu pravilna in zakonita.«

7. K 11. členu:

Predlagamo, da se v 11. členu:

- v prvem odstavku besedilo »tožbo za povrnitev škode« nadomesti z besedilom *»tožbo na ugotovitev obstoja pravice nekdanjih imetnikov do povračila škode«*.
- med sedanjimi prvi in drugi odstavek doda nov odstavek, ki se glasi:
 - » (2) S tožbo iz prvega odstavka tega tožnik zahteva, da sodišče ugotovi:*
 - *da obstoji pravica nekdanjih imetnikov do povračila škode;*
 - *kakšna bi bila pravilna obravnava posameznega reda kvalificiranih obveznosti ter posameznih kvalificiranih obveznosti v tem redu in*
 - *katera od toženih strank (Banka Slovenije ali Republika Slovenija) je odgovorna za plačilo škode.«*

8. K 12. členu:

Predlagamo, da se v 12. členu za drugim odstavkom doda nov odstavek, ki se glasi:

» Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi v postopku odločanja z rednimi in izrednimi pravnimi sredstvi.«

9. K 16. členu:

Predlagamo, da se v 16. členu:

- v prvem odstavku črta celotna tretja alineja;
- v petem odstavku besedilo: *»Zoper sklep ni pritožbe.«*, nadomesti z besedilom: *»Zoper sklep je možna posebna pritožba, o kateri višje sodišče odloča prednostno.«*
- v šestem odstavku črtata celotna druga in tretja alineja;
- za sedanjim osmim odstavkom doda nov deveti odstavek, ki se glasi:
 - » (9) Če stranka ali druga oseba, ki ima dokumente, katerih predložitev sodišču je bila predlagana na podlagi 15. člena tega zakona, noče ugoditi sklepu, s katerim ji je naloženo, naj te dokumente predloži, ali če proti prepričanju sodišča zanika,*

da bi bili dokumenti pri njej, sodišče šteje, da ti dokumenti obstajajo in da je njihova vsebina taka, kot to zatrjuje nasprotna stranka.«

Ob upoštevanju predlaganih sprememb in dopolnitev bi se tako 16. člen glasil:

» (1) Sodišče izda sklep z vsebino iz prejšnjega člena, če:

- je predlagatelj predlog utemeljil z navedbami in dokazi, za katere je razumno pričakovati, da so mu dostopni, in iz katerih izhaja, zakaj je dokument ali podatek pomemben za odločitev sodišča in
- sodišče oceni, da je dokument ali podatek pomemben za odločitev sodišča.

(2) Sodišče zavrne predlog za izdajo sklepa z vsebino iz prejšnjega člena, če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni in še posebej, če predlog predstavlja splošno iskanje informacij, ki niso pomembne za odločitev v postopku.

(3) Interes Banke Slovenije ali Republike Slovenije, da se ne izplača odškodnina ali da je ta čim manjša, ni interes, ki bi ga sodišče moralo ščititi ali upoštevati.

(4) Preden sodišče izda sklep z vsebino iz prejšnjega člena, omogoči osebam, v katerih pravice bi sklep posegel, da se izjavijo.

(5) Sodišče obrazloži sklep, s katerim odloči o predlogu iz prejšnjega člena. Zoper sklep je možna posebna pritožba, o kateri višje sodišče odloča prednostno.

(6) Sodišče v sklepu določi način in pogoje predložitve ali razkritja tako, da se zagotovi učinkovito varstvo dokumentov ali podatkov, ki so označeni kot zaupni, osebni ali poslovna skrivnost. Sodišče v sklepu določi, na kakšen način se zagotovi varstvo dokumentov in podatkov, ki so označeni kot zaupni, osebni ali poslovna skrivnost, ter odredi ukrepe, ki so potrebni za njihovo zaščito, pri čemer zlasti:

- odredi delno ali celotno izključitev javnosti ali
- dovoli pregled, prepis ali preslikavo dokumenta ali podatka zgolj Banki Slovenije, Republiki Sloveniji, stranki, ki sama izpolnjuje pogoje iz prve ali druge alineje 11. člena tega zakona, njenemu pooblaščenцу, skupnemu zastopniku iz 13. člena tega zakona, pooblaščenцу iz tretje alineje 11. člena tega zakona, članom odbora izvedencev za strokovna vprašanja iz 23. člena tega zakona ter morebitnim drugim izvedencem.

(7) Osebo, kateri je v skladu s sklepom sodišča dostopen dokument ali podatek, ki je označen kot poslovna skrivnost, se pouči, da je izdaja in neupravičena pridobitev poslovne skrivnosti kaznivo dejanje.

(8) Dokumenti in podatki, ki so označeni kot zaupni, osebni ali poslovna skrivnost, se lahko uporabijo izključno za namen uveljavljanja tožbenega zahtevka iz 11. člena tega zakona. Oseba, kateri so bili v skladu s tem zakonom dostopni dokumenti ali podatki, mora dokumente ali podatke, ki so označeni kot zaupni, osebni ali poslovna skrivnost varovati kot take.

(9) Če stranka ali druga oseba, ki ima dokumente, katerih predložitev sodišču je bila predlagana na podlagi 15. člena tega zakona, noče ugoditi sklepu, s katerim ji je naloženo, naj te dokumente predloži, ali če proti prepričanju sodišča zanika, da bi bili dokumenti pri njej, sodišče šteje, da ti dokumenti obstajajo in da je njihova vsebina taka, kot to zatrjuje nasprotna stranka.«

10. K 17. členu:

Predlagamo, da se na koncu 17. člena doda nov peti odstavek, ki se glasi:

» (5) Ne glede na posredovanje tožbe toženim strankam v skladu z določbami gornjih odstavkov tega člena, lahko stranke predlog za izdajo sklepa o predložitvi dokazov sodišču na podlagi 15. člena tega zakona vložijo vse do konca glavne obravnave.«

11. K 19. členu:

Predlagamo, da se na koncu 19. člena doda stavek:

»Prav tako lahko sodišče v postopku, ki teče po tem zakonu, ugotavlja tudi dejstva, ki jih stranke niso navajale, ter zbere podatke, potrebne za pravilno in zakonito odločitev.«

12. K 20. členu:

OPCIJA: V kolikor ne bo sprejeta predlagana dopolnitev k 7. členu, predlagamo, da se besedilo 20. člena dopolni z novim drugim odstavkom, ki se glasi:

» (2) V postopku, ki teče v skladu s tem zakonom, se ne uporabljajo določila zakona, ki ureja pravdni postopek, o omejitvi števila pripravljanih vlog, ki jih lahko stranke vložijo pred pripravljanim narokom, in o rokih, v katerih je treba vložiti te pripravljane vloge.«

13. K 21. členu:

Predlagamo, da se na koncu 21. člena doda stavek:

» Republika Slovenija lahko posreduje sodišču svoj odgovor na te navedbe v 30 dneh po vročitvi poziva sodišča.«

14. K 22. členu:

Predlagamo, da se 22. člen spremeni oziroma dopolni, kot sledi:

- v prvem odstavku se med besedilo »najprej ugotavlja,« in »ali so bile kvalificirane obveznosti obravnavane v skladu z ZBan-1« doda besedilo: »ali so bili v skladu z ZBan-1 in ob upoštevanju standardov, ki so bili uporabljeni za izrek izrednih ukrepov v drugih državah evro območja v istem obdobju, podani pogoji za izrek izrednih ukrepov, in«,
- prva alineja drugega odstavka se spremeni tako, da se besedilo »standardi nadzora bank« nadomesti z besedilom: »v nasprotju ali nesorazmerju z mednarodnimi standardi nadzora bank«, med besedilom »kot so jih« in »postavili« pa se doda besedilo »za vse države evro območja kot celoto«,
- druga alineja drugega odstavka se spremeni tako, da za besedilom »uporabljene napačno« doda besedilo: »ali v nasprotju z mednarodnimi standardi, oblikovanimi

v drugih državah evro območja v istem obdobju, ali v kolikor so bile te metode in predpostavke v nesorazmerju z- ali bistveno ostrejše od metod in predpostavk, ki so bile uporabljene v drugih državah evro območja v istem obdobju, «, med besedilom »in je napačna« in »vplivala na«, pa se doda besedilo: »ali neskladna uporaba standardov, ali nesorazmerna ali ostrejša uporaba metod in predpostavk«, na koncu besedila pa se doda besedilo »(ti. test sorazmernosti)«

- v tretji alineji drugega odstavka se beseda »izvirni« nadomesti z besedo »pravilni«.
- za tretjo alinejo drugega odstavka se doda nova alineja, ki se glasi:
 - »so bili pridobljeni podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi kompleksne ocene, nepravilno uporabljeni, in to je vplivalo na rezultat ocene; ali«;
- gornje predloge sprememb in dopolnitev k posameznim alinejam drugega odstavka 16. člena, je treba na enak način upoštevati tudi v pri posameznih alinejah tretjega odstavka 16. člena, s tem, da se v tretjem odstavku 16. člena za tretjo alinejo dodata dve novi alineji, ki se glasita:
 - »so bili pridobljeni podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, nepravilno uporabljeni, in to je vplivalo na rezultat ocene;
 - so bile ocene postavk in kapitalskih zahtev, ki so osnova za pripravo ocene, neskladne s takrat veljavnimi mednarodnimi standardi ocenjevanja vrednosti in mednarodnimi računovodskimi standardi; ali«
- v četrtem odstavku se v napovednem stavku med besedami »meni« in »da kvalificirane obveznosti niso«, doda besedilo: »da pogoji za izrek izrednih ukrepov niso bili podani ali«;
- v prvi alineji četrtega odstavka se med besedilom »obravnavava posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke,« in besedilom: »če bi bile kvalificirane obveznosti obravnavane v skladu z ZBan-1«, doda besedilo: »če izredni ukrep ne bil izrečen ali«, na koncu besedila pa se doda besedilo: »(v nadaljevanju: pravilna obravnavava)«

Ob upoštevanju predlaganih sprememb in dopolnitev bi se tako 22. člen glasil:

» (1) V postopku ugotavljanja obstoja pravice do povračila škode sodišče predvsem najprej ugotavlja, ali so bili v skladu z ZBan-1 in ob upoštevanju standardov, ki so bili uporabljeni za izrek izrednih ukrepov v drugih državah evro območja v istem obdobju, podani pogoji za izrek izrednih ukrepov, in ali so bile kvalificirane obveznosti obravnavane v skladu z ZBan-1, pri čemer sodišče presoja zlasti, ali:

- je bila kompleksna ocena, na podlagi katere je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253.a člena ZBan-1, napačna;
- so bile kvalificirane obveznosti obravnavane v nasprotju z 261.a do 261.d členom ZBan-1; ali

- je ocena, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1, napačna.

(2) Pri presoji, ali je kompleksna ocena, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253.a člena ZBan-1, napačna, sodišče presoja zlasti, ali:

- so njena metoda ali predpostavke, na katerih metoda temelji, v obsegu, ki je vplival na rezultat ocene, določene v nasprotju z ZBan-1, pravili Evropske unije o državnih pomočeh in v nasprotju ali nesorazmerju z mednarodnimi standardi nadzora bank, kot so jih za vse države evro območja kot celoto postavili Evropska centralna banka, Evropska komisija ter Evropski bančni organ;
- so bile metode ali predpostavke, na katerih metoda temelji, uporabljene napačno ali v nasprotju z mednarodnimi standardi, oblikovanimi v drugih državah evro območja v istem obdobju, ali v kolikor so bile te metode in predpostavke v nesorazmerju z- ali bistveno ostrejše od metod in predpostavk, ki so bile uporabljene v drugih državah evro območja v istem obdobju, in je napačna ali neskladna uporaba standardov, ali nesorazmerna ali ostrejša uporaba metod in predpostavk, vplivala na rezultat ocene (ti. test sorazmernosti);
- način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi kompleksne ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, da so bili uporabljeni pravilni podatki, in je to vplivalo na rezultat ocene;
- so bili pridobljeni podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi kompleksne ocene, nepravilno uporabljeni, in to je vplivalo na rezultat ocene; ali
- obstaja utemeljen dvom o strokovnosti osebe, ki je izdelala oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila uporabljena v okviru kompleksne ocene in zato kompleksne ocene ni primerno upoštevati kot ustrezne podlage za odločitev.

(3) Pri presoji, ali je ocena iz prvega odstavka 261.b člena ZBan-1 napačna, sodišče presoja zlasti, ali:

- so njena metoda ali predpostavke, na katerih metoda temelji, v obsegu, ki je vplival na rezultat ocene, določene v nasprotju z ZBan-1, pravili Evropske unije o državnih pomočeh in v nasprotju ali nesorazmerju z mednarodnimi standardi nadzora bank, kot so jih za vse države evro območja kot celoto postavili Evropska centralna banka, Evropska komisija ter Evropski bančni organ;
- so bile metode ali predpostavke, na katerih metoda temelji, uporabljene napačno ali v nasprotju z mednarodnimi standardi, oblikovanimi v drugih državah evro območja v istem obdobju, ali v kolikor so bile te metode in predpostavke v nesorazmerju z- ali bistveno ostrejše od metod in predpostavk, ki so bile uporabljene v drugih državah evro območja v istem obdobju, in je napačna ali neskladna uporaba standardov, ali nesorazmerna ali ostrejša uporaba metod in predpostavk, vplivala na rezultat ocene (ti. test sorazmernosti);
- način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, da so bili uporabljeni pravilni podatki, in je to vplivalo na rezultat ocene;

- so bili pridobljeni podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, nepravilno uporabljeni, in to je vplivalo na rezultat ocene;
- so bile ocene postavk in kapitalskih zahtev, ki so osnova za pripravo ocene, neskladne s takrat veljavnimi mednarodnimi standardi ocenjevanja vrednosti in mednarodnimi računovodskimi standardi; ali
- obstaja utemeljen dvom o neodvisnosti osebe, ki je izdelala oceno, pri čemer zaradi tega dvoma, te ocene ni primerno upoštevati kot ustrezne podlage za odločitve.

(4) Če sodišče meni, da pogoji za izrek izrednih ukrepov niso bili podani ali da kvalificirane obveznosti niso bile obravnavane v skladu z ZBan-1, sodišče zlasti ugotavlja:

- kakšna bi bila najverjetnejša obravnava posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke, če izredni ukrep ne bi bil izrečen ali če bi bile kvalificirane obveznosti obravnavane v skladu z ZBan-1 (v nadaljevanju: pravilna obravnava); in
- koliko znaša razlika med ocenjeno najverjetnejšo in dejansko obravnavo posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke.«

15. K 23. členu:

Predlagamo, da se 23. člen spremeni oziroma dopolni, kot sledi:

- na koncu drugega odstavka se doda besedilo: »Zaposleni in uslužbenci Evropske komisije, Evropske centralne banke in Evropskega bančnega organa ne smejo biti imenovani v odbor izvedencev. To velja tudi v primeru prenehanja njihovega delovnega razmerja pri teh institucijah, če so bili pri kateri od njih zaposleni v obdobju 12 mesecev preden so bili posamezni banki izrečeni izredni ukrepi, ali če obstojijo drugi razlogi, ki vzbujajo utemeljen dvom o njihovi nepristranskosti.«
- v šestem odstavku se črta besedilo: »Sodišče lahko določi višino nagrade v znesku med 5.000 in 30.000 euri.« in »Če je bil član odbora razrešen pred koncem postopka, je nagrada lahko tudi manjša od 5.000 eurov.«
- V šestem stavku se med besedilo: »Nagrado članov odbora« in »krije državni proračun« doda besedilo: »ter vse stroške, ki so potrebni za njegovo učinkovito delovanje,«

16. K 24. členu:

Predlagamo, da se 24. člen spremeni oziroma dopolni, kot sledi:

- v prvem odstavku se besedilo: »upoštevajoč standarde Evropske centralne banke, Evropske komisije ter Evropskega bančnega organa glede nadzora bank«, nadomesti z besedilom: »upoštevajoč v 22. členu tega zakona navedene kriterije, predpise in standarde.«
- za sedanjim drugim odstavkom se doda nov odstavek, ki se glasi:

» (3) Sodišče posreduje mnenje odbora vsem strankam postopka, ter jim mora omogočiti, da se izrečejo o njegovih ugotovitvah in zaključkih.«

Ob upoštevanju predlaganih sprememb in dopolnitev bi se tako 24. člen glasil:

» (1) Odbor pripravi mnenje o dejstvih in okoliščinah iz 22. člena tega zakona, upoštevajoč v 22. členu tega zakona navedene kriterije, predpise in standarde.

(2) Odbor predloži svoje mnenje sodišču brez nepotrebne odlašanja.

(3) Sodišče posreduje mnenje odbora vsem strankam postopka, ter jim mora omogočiti, da se izrečejo o njegovih ugotovitvah in zaključkih.«

17. K 25. členu:

Predlagamo, da se 25. člen dopolni, kot sledi:

- v drugi alineji drugega odstavka se na koncu besedila doda besedilo: *»ter posameznih kvalificiranih obveznosti v tem redu;*
- na koncu drugega odstavka 23. člena se doda četrta alineja, ki se glasi: *» - da v primeru, da je Banka Slovenije v celoti ali deloma prosta odgovornosti za povračilo škode, celotno odškodnino oziroma (v primeru delne odgovornosti Banke Slovenije) njen sorazmerni del izplača Republika Slovenija.«*

Ob upoštevanju predlaganih dopolnitev bi se tako drugi odstavek 25. člena glasil:

» (2) Če sodišče spozna, da obstoji pravica nekdanjih imetnikov do povračila škode, v izreku odločbe, s katero odloči v postopku, ugotovi:

- *da obstoji pravica nekdanjih imetnikov do povračila škode;*
- *kakšna bi bila pravilna obravnava posameznega reda kvalificiranih obveznosti ter posameznih kvalificiranih obveznosti v tem redu;*
- *v kolikšnem delu odgovarja Banka Slovenije za razliko med pravilno obravnavo posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke in obravnavo posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke, kot izhaja iz odločbe Banke Slovenije;*
- *da v primeru, da je Banka Slovenije v celoti ali deloma prosta odgovornosti za povračilo škode, celotno odškodnino oziroma (v primeru delne odgovornosti Banke Slovenije) njen sorazmerni del izplača Republika Slovenija.«*

OPCIJA: V kolikor ne bo sprejeta predlagana dopolnitev k 7. členu, predlagamo, da se besedilo 25. člena dopolni z novim tretjim odstavkom, ki se glasi:

» (3) Zoper pravnomočno sodbo, izdano na drugi stopnji, s katero je odločeno o tožbah, vloženi na podlagi 11. člena tega zakona, lahko stranke vložijo revizijo v tridesetih dneh od vročitve prepisa sodbe.«

18. K 27. členu:

Predlagamo, da se 27. člen dopolni tako, da se med besedilo »o pravilnosti« in »odločbe Banke Slovenije« doda beseda »posamezne«.

19. K 28. členu:

Predlagamo, da se 28. člen spremeni oziroma dopolni, kot sledi:

- v drugem odstavku se med besedilom »pravilno in dejansko obravnavo« in besedilom »posameznih razredov kvalificiranih obveznosti«, doda besedilo: *»posameznih kvalificiranih obveznosti«,*
- med sedanjim drugim in tretjim odstavkom se doda nov odstavek, ki se glasi:
» (3) Pri ugotavljanju pravilne obravnave posameznih kvalificiranih obveznosti v smislu gornjega odstavka tega člena, se kot osnova upošteva:
 - a) *pri kvalificiranih obveznostih z zapadlostjo – vsota glavnice in vseh izplačil, ki bi jih nekdanji imetnik prejel od dneva prenehanja kvalificirane obveznosti do njene zapadlosti in*
 - b) *pri kvalificiranih obveznostih brez zapadlosti – knjigovodska vrednost kvalificirane obveznosti na dan njenega prenehanja.*

Pravilna obravnava posameznih kvalificiranih obveznosti se določi kot zmnožek tako ugotovljene osnove in odstotnim deležem, v katerem bi bile te obveznosti poplačane v primerih, določenih v 2. členu tega zakona.«
- v sedanjem tretjem odstavku se zadnji stavek nadomesti s stavkom: *»Nadomestilo za kvalificirano obveznost se obrestuje po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja obrestno mero zakonskih zamudnih obresti.«*

Ob upoštevanju predlaganih dopolnitev bi se tako 28. člen glasil:

» (1) Odškodnina, ki se izplača vsakemu posameznemu imetniku, se določi kot seštevek nadomestila za kvalificirano obveznost, ki je prenehala, ter znesek obresti, ki v skladu s četrtem odstavkom tega člena pripade nekdanjemu imetniku.

(2) Nadomestilo za kvalificirano obveznost, ki je prenehala, se določi kot zmnožek razlike med pravilno in dejansko obravnavo posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke, ter kvocienta med obsegom istovrstne obveznosti banke do tožnika, ter skupnim obsegom posamičnega reda kvalificiranih obveznosti.

(3) Pri ugotavljanju pravilne obravnave posameznih kvalificiranih obveznosti v smislu gornjega odstavka tega člena, se kot osnova upošteva:

- a) *pri kvalificiranih obveznostih z zapadlostjo – vsota glavnice in vseh izplačil, ki bi jih nekdanji imetnik prejel od dneva prenehanja kvalificirane obveznosti do njene zapadlosti in*

- b) pri kvalificiranih obveznostih brez zapadlosti – knjigovodska vrednost kvalificirane obveznosti na dan njenega prenehanja.

Pravilna obravnava posameznih kvalificiranih obveznosti se določi kot zmnožek tako ugotovljene osnove in odstotnim deležem, v katerem bi bila posamezna kvalificirana obveznost poplačana v primerih, določenih v 2. členu tega zakona.

(4) Nadomestilo za kvalificirano obveznost se obrestuje od dneva izdaje odločbe Banke Slovenije do izplačila. Nadomestilo za kvalificirano obveznost se obrestuje po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja obrestno mero zakonskih zamudnih obresti.«

20. K 29. členu:

Predlagamo, da se v drugem odstavku med prvi in drugi stavek doda naslednje besedilo:

- »V primeru kvalificiranih obveznosti, ki so bile izdane po tujem pravu, za dokaz njihovega lastništva v času izreka izrednega ukrepa šteje dokazilo, iz katerega izhaja, da je imel nekdanji imetnik v času izreka izrednega ukrepa te kvalificirane obveznosti na svojem trgovalnem računu.«

21. K 31. členu:

Predlagamo, da se v prvem odstavku med prvi in drugi stavek doda naslednje besedilo:

- »Pred zavrnjenjem ali zavrnitvijo vloge mora Banka Slovenije oziroma Republika Slovenija vlagatelja zahteve za izplačilo odškodnine opozoriti na pomanjkljivosti predloženih podatkov oziroma dokazil, ter mu omogočiti, da te pomanjkljivosti odpravi v primernem roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni.«

22. K 33. členu:

Predlagamo, da se besedilu 33. člena doda nov odstavek, ki se glasi:

- »(2) Banka Slovenije omogoči dostop do dokumentov iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona v virtualni podatkovni sobi v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona, obvestilo o dostopu do virtualne podatkovne sobe pa objavi na njeni spletni strani. Dostop do podatkov v virtualni podatkovni sobi mora biti upravičencem do vpogleda vanje omogočen do pravnomočnosti odločbe iz 25. člena tega zakona, v primeru, da so zoper njo vložena izredna pravna sredstva, pa tudi do dokončanja postopkov z izrednimi pravnimi sredstvi.«

23. K 34. členu:

Predlagamo, da se 34. člen spremeni tako, da se:

- besedilo »šestih mesecih« nadomesti z besedilom »dvanajstih mesecih«, besedilo »po uveljavitvi tega zakona« pa se nadomesti z besedilom »od dneva, ko Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi, da je nekdanjim imetnikom omogočen dostop do dokumentov v virtualni podatkovni sobi«.

Ob upoštevanju predlaganih sprememb bi se tako 34. člen glasil:

»Tožba iz prvega odstavka 11. člena tega zakona se lahko vloži v dvanajstih mesecih od dneva, ko Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi, da je nekdanjim imetnikom omogočen dostop do dokumentov v virtualni podatkovni sobi.«

II. Obrazložitev predlaganih sprememb in dopolnitev

1. K 2. členu

Vsebina 2. člena Predloga zakona izhaja iz 350.a člena ZBan-1, za katerega pa je Ustavno sodišče z odločbo U-I-295/13 ugotovilo, da je bil v neskladju z Ustavo. Tudi predmetni člen v predlagani vsebini je po našem mnenju v neskladju z Ustavo, ker določa, da so nekdanji imetniki upravičeni do odškodnine (le) v dveh situacijah, in sicer, če so bili pri obravnavi kvalificiranih obveznosti obravnavani slabše, kot bi bili, če na dan izreka izrednega ukrepa, izredni ukrep ne bi bil izrečen in bi bil nad posamezno banko a) začeti stečajni postopek ali b) če se izkaže, da je premoženje banke zadoščalo za poplačilo vseh terjatev upnikov banke, redna likvidacija banke.

Takšno izhodišče Predloga zakona je po našem mnenju nepravilno in v neskladju z Ustavo, saj izključuje upravičenost nekdanjih imetnikov do odškodnine v primeru, če banki (ki ji je bil izredni ukrep izrečen), izredni ukrep ne bi bil izrečen, in bi banka nadaljevala s svojim poslovanjem brez izrečenega izrednega ukrepa. Predlagana dikcija 2. člena tako prejudicira, da bi bil v primeru, da posamezni banki izredni ukrep ne bi bil izrečen, nad njo uveden bodisi stečajni postopek bodisi redna likvidacija, izključuje pa možnost njenega nadaljnjega poslovanja. To posledično pomeni, da predlagana zakonska ureditev prejudicira tudi položaj nekdanjih imetnikov, saj ga je mogoče ugotavljati le po scenariju nedelujočega podjetja (banke), ne pa tudi po scenariju delujočega podjetja (banke).

Menimo, da *a priori* izključena možnost scenarija nadaljnjega poslovanja posamezne banke brez izrečenega izrednega ukrepa (s čimer je izključena tudi možnost ugotavljanja dejanskega stanja v zvezi s tem, kakšen bi bil položaj nekdanjih imetnikov v tem primeru), ni v skladu z odločbo U-I-295/13. Predlagana vsebina 2. člena namreč ne omogoča presoje sodišča o tem, ali so bili izredni ukrepi (kot so bili izrečeni posamezni banki), sploh potrebni oziroma ali so bili v posamezni banki podani zakonski pogoji za njihov izrek.

Takšne zahteve po vsebini novega zakona jasno izhajajo iz odločbe U-I-295/13, natančneje njene 120. točke, ki izrecno omenja situacijo, v kateri bi nekdanji imetniki dobili celotno vrednost finančnega instrumenta, ker stečaj sploh ne bi bil začel. To pa bi se po mnenju Ustavnega sodišča lahko zgodilo zato, »ker bi bile ocene dejstev, ki jih je pripravila BS, zmotne in zato razlogov za izredne ukrepe ne bi bilo in tudi stečajni razlog sploh ne bi bil podan«, iz česar jasno izhaja, da je treba v postopku sodnega varstva na podlagi novega zakona nekdanjim imetnikom omogočiti tudi tozadevno sodno presojo.

Obstojijo številni indici (na kar je v odločbi U-I-295/13 opozorilo tudi Ustavno sodišče), ki kažejo, da so bila dejstva, na podlagi katerih je bil posamezni banki izrečen izredni ukrep, ugotovljena napačno. Zato bi zakon nekdanjim imetnikom nedvomno moral omogočiti, da v zvezi z ugotavljanjem tozadevnega dejanskega stanja (npr. ali so bili pravilni izračuni kapitalskega stanja v bankah, ter ali so bila pravilno ugotovljena dejstva, na podlagi katerih so bili narejeni ti izračuni) zahtevajo sodno presojo; od tozadevnega s strani sodišča ugotovljenega dejanskega stanja (tj. ali so bili podani pogoji za izrek izrednega ukrepa

posamezni banki ali ne, in če da, v kakšnem obsegu), pa bi morala biti odvisna tudi pravica nekdanjih imetnikov do odškodnine.

2. K 5. členu

5. člen ureja ti. obrnjeno dokazno breme v zvezi s potrebnostjo izrednega ukrepa, ter želi, kot izhaja iz obrazložitve Predloga zakona, uzakoniti stališče Ustavnega sodišča iz 124. točke odločbe U-I-295/13, po katerem mora Banka Slovenije izkazati, zakaj je bil ukrep, ki je prizadel njihove naložbe, v okoliščinah primera potreben.

Ureditev, ki jo skuša uzakoniti predmetni člen se nam zdi smiselna, menimo pa, da je njegovo trenutno besedilo nejasno in dejansko ne določa tistega, kar je njegov namen. 5. člen namreč določa dokazno breme Banke Slovenije v primeru »spora o obstoju predpostavk iz 261a. člena ZBan-1«. Sklicevanje na 261a. člen ZBan-1 pa po našem mnenju ni primerno, saj je bil 261a. člen ZBan-1 (z izjemo njegovega petega odstavka) zgolj tehnična določba, ki določa, kaj določi Banka Slovenije z odločbo o izrednem ukrepu ter katere so obvezne sestavine odločbe o prenehanju oziroma konverziji kvalificiranih obveznosti.

261a. člen ZBan-1 torej ni določal pogojev (po dikciji Predloga zakona: »predpostavk«), ki so morali biti izpolnjeni za izrek izrednega ukrepa, temveč je le-te urejal 253a. člena ZBan-1 (razlogi za izredne ukrepe). Zato je veliko bolj smiselno, da se 5. člen sklicuje na 253a. člen ZBan-1.

Poleg ugotavljanja nujnosti oz. potrebnosti izdaje odločb o izrednih ukrepih mora postopek, ki bo tekel po novem zakonu, omogočiti tudi ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi s tem, ali je bil ukrep sorazmeren. Tudi dokazno breme v zvezi s sorazmernostjo ukrepa mora biti na Banki Slovenije. Predlagamo, da se 5. člen tudi v tem smislu ustrezno dopolni.

3. K 6. členu

Menimo, da koncept dostopa do podatkov kot ga predvideva 6. člen Predloga zakona, ne udejanja vsebine odločbe U-I-295/13. Le-ta namreč poudarja, da mora biti tožnikom *pred vložitvijo tožbenega zahtevka* omogočen *poln vpogled v listine v zvezi z izbrisom*, s katerem je razpolagala Banka Slovenije, po katerem jim mora ostati še zadosten čas za pripravo tožbenega zahtevka (123. točka odločbe U-I-295/13).

Ureditev, kot jo predvideva trenutno besedilo 6. člena Predloga zakona, nekdanjim imetnikom pred vložitvijo tožbe ne omogoča polnega vpogleda v listine v zvezi z izbrisom, s katerimi je razpolagala Banka Slovenije, saj predvideva razkritje le zelo omejenega števila dokumentov, pa še v teh je predvideno prekrivanje podatkov, ki štejejo za poslovno skrivnost. Menimo, da je dokumentov, ki bodo javno objavljeni, premalo, možnost sklicevanja, da vsebujejo poslovno skrivnost, pa je zastavljena preširoko, zato predlagamo spremembe in dopolnitve tega člena, na podlagi katerih bo nekdanjim imetnikom omogočena boljša seznanitev z relevantno dokumentacijo.

K posameznim predlaganim spremembah podajamo naslednjo obrazložitev:

- Predlagana sprememba v prvi alineji prvega odstavka je potrebna, ker se odločbe o izrednih ukrepih na več mestih sklicujejo tudi na priloge in druge dokumente, ki jih je Banka Slovenije upoštevala pri njihovi izdaji. Seznanitev nekdanjih imetnikov s temi dokumenti je zato nujna za njihovo celotno seznanitev in pravilno razumevanje izdanih odločb o izrednih ukrepih, ter dejstev in okoliščin, ki jih je Banka Slovenije upoštevala pri njihovi izdaji;
- Predlagana sprememba v tretji alineji prvega odstavka je potrebna, ker obstojita dve verziji poročila o izvedenem pregledu kakovosti sredstev v posamezni banki, in sicer daljša in skrajšana verzija. Za popolno seznanitev nekdanjih imetnikov z vsemi listinami, ki jih je Banka Slovenije upoštevala pri izdaji izrednih ukrepov, je bistvenega pomena, da je objavljeno celotno poročilo, tj. njegova daljša verzija;
- Predlagana sprememba v četrti alineji prvega odstavka je potrebna, ker je iz vmesnih verzij dokumentov, ki urejajo pogodbeno razmerje med Banko Slovenije in osebo, ki je izdelala oceno vrednosti sredstev banke, razvidno usklajevanje teh dokumentov med pogodbenima strankama, posledično pa tudi, kakšne so bile zahteve Banke Slovenije do izdelovalcev ocen vrednost sredstev banke, ter kakšna so bila njena pričakovanja s tem v zvezi. Glede na to, da zakon kot relevantno okoliščino za presojo odgovornosti Banke Slovenije za nastalo škodo, določa tudi njeno skrbnost (3. člen), so vmesne verzije teh dokumentov pomembne za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi s skrbnostjo Banke Slovenije pri izrekanju izrednih ukrepov;
- Predlagana dopolnitev v zvezi s tremi novimi alinejami za sedanjo četrto alinejo prvega odstavka je potrebna, ker so v teh alinejah naštetih dokumenti bistveni dokumenti, ki jih je Banka Slovenije upoštevala pri izreku izrednih ukrepov, nekdanjim imetnikom pa mora biti omogočen vpogled v te dokumente na podlagi odločbe U-I-295/13;
- Besedilo, katerega črtanje predlagamo v drugem odstavku, ni več potrebno, saj v kolikor so prekriti osebni podatki in drugi podatki o posameznih komitentih (kot je to omogočeno na podlagi prvega dela tega odstavka), so s tem podatki že anonimizirani, zato o drugih podatkih, »ki se v skladu z zakonom štejejo za zaupne ali za poslovno skrivnost« ni mogoče govoriti in je ta del besedila torej nepotreben.

Poleg tega želimo opozoriti, da iz vsebine odločbe U-I-295/13 jasno izhaja, da mora biti nekdanjim imetnikom že pred vložitvijo tožbe omogočen dostop do bistveno večjega števila dokumentov oziroma podatkov, s katerimi je v času izreka izrednih ukrepov razpolagala Banka Slovenije, kot pa je to (tudi ob upoštevanju naših pripomb na trenutno besedilo tega člena) predvideno v 6. členu Predloga zakona. Javno objavljeni dokumenti namreč nekdanjim imetnikom še vedno ne bodo omogočili, da ugotovijo celotno dejansko stanje v zvezi s potrebnostjo, nujnostjo in sorazmernostjo izrečenih izrednih ukrepov.

Zato predlagamo, da se dostop nekdanjih imetnikov do vseh dokumentov v zvezi z izbrisom, s katerimi je razpolagala Banka Slovenije, uredi z vzpostavitvijo virtualne podatkovne sobe, v kateri bodo nekdanjim imetnikom dostopni vsi podatki/listine, ki so v zvezi z izbrisom, varovanje morebitne zaupnosti teh podatkov pa se zagotovi s podpisom ustrezne izjave o varovanju zaupnosti, katere vsebina naj bo določena z zakonom.

Dokumenti v virtualni podatkovni sobi naj bodo razkriti v izvirniku, v slovenskem ali angleškem jeziku.

Vzpostavitev virtualne podatkovne sobe je smiselna tudi iz razloga, ker bo podatkov, vpogled v katere bo moral biti omogočen nekdanjim imetnikom, zelo veliko, zato menimo, da le-teh ne bo mogoče v celoti objaviti na spletni strani Banke Slovenije.

4. K 7. členu

Predmetni člen določa subsidiarno uporabo zakona, ki ureja pravdni postopek.

S tem v zvezi želimo opozoriti, da se bo z dnem 14. 9. 2017 začel uporabljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 10-463/2017; »ZPP-E«), ki bo v pravdni postopek, kot ga poznamo sedaj, vnesel ne samo številne spremembe, temveč tudi povsem nove konceptualne rešitve.

Glede na predvideni časovni plan sprejema novega zakona in uveljavitve novele ZPP-E ugotavljamo, da je zelo verjeten scenarij, da bodo nekatere od tožb na podlagi 11. člena zakona vložene še v času sedaj veljavnega zakona, ki ureja pravdni postopek, druge pa v času, ko bo že veljala novela ZPP-E. Ker se po prvem odstavku 125. člena ZPP-E postopki, ki so se začeli pred začetkom uporabe ZPP-E (torej pred 14. 9. 2017) končajo po določbah do sedaj veljavnega zakona (če ni v tem členu določeno drugače), tožbe v postopku po 11. členu zakona pa se bodo obravnavale združeno, se bo tako neizogibno pojavilo vprašanje, po katerem od procesnih redov je treba voditi združeni postopek, torej ob upoštevanju novele ZPP-E ali brez.

V izogib tozadevnim procesnim nejasnostim je smiselno, da zakon določa, katerega od procesnih redov je treba uporabiti za tožbe po tem zakonu – predlagamo, da se uporabi procesni red, ki velja ob uveljavitvi tega zakona.

Podrejeno, v kolikor ta predlog ne bo sprejet (ali pa bo zakon napotoval na uporabo novele ZPP-E), menimo, da je treba za zagotovitev konsistentnosti zakona, poleg tistih določil zakona, ki ureja pravdni postopek, katerih izključitev uporabe je v Predlogu zakona že določena (glej zlasti 19. in 20. člen), izključiti tudi uporabo nekaterih določil, ki jih uvaja novela ZPP-E. Upošteva se sistematiko Predloga zakona naše tozadevne (podredne) predloge podajamo kot pripombe k 20. in 27. členu.

5. K 9. členu:

Predmetni člen je pomanjkljiv, saj ureja samo situacijo, ko tožnik umakne tožbo oziroma pravno sredstvo, ne ureja pa siceršnjega plačila sodnih stroškov in plačila sodnih taks.

Pri ureditvi, katera od strank je dolžna nositi stroške postopka, je po našem mnenju treba upoštevati naslednje vidike:

- iz odločbe U-I-295/13 izhaja, da morajo biti postopki sodnega varstva nekdanjih imetnikov ekonomični,
- trenutno predvidena rešitev Predloga zakona nekdanjim imetnikom ne omogoča, da bi že pred vložitvijo tožbe imeli na voljo dovolj podatkov, na podlagi katerih bi se lahko odločili, ali je vložitev tožbe sploh smotrna in

- Predlog zakona kot zavezanki za plačilo odškodnine določa bodisi Banko Slovenije bodisi (ob izkazani zadostni skrbnosti Banke Slovenije) Republiko Slovenijo. To pomeni, da so nekdanji imetniki primorani tožbo vložiti zoper obe toženi stranki, pri čemer pa jim ob vložitvi tožbe ni (in jim tudi ne more biti) znano, katera od toženih strank bo odgovarjala za škodo.

Upošteva se zgornje specifične postopkov po tem zakonu menimo, da bi morala ne glede na izid postopka (torej tudi v primeru zavrženja ali zavrnitve tožbe) vsaka od toženih strank nositi svoje stroške postopka. Predlagana dopolnitev temelji na vsebinsko podobni določbi, ki jo vsebuje Zakon o upravnem sporu (četrti odstavek 25. člena ZUS-1).

Predlagano oprostitev plačila sodnih taks narekuje že osnovno načelo pravičnosti in poštenosti. Glede na to, da bo sodba, ki bo izdana na podlagi tožb na podlagi 11. člena tega zakona učinkovala za vse nekdanje imetnike (gl. 27. člen), menimo, da bi bilo nepravilno, da se tožnikom (za razliko od tistih, ki v postopku ne bodo sodelovali, kljub temu pa bo ugodilna sodba učinkovala tudi za njih) nalaga še plačilo sodnih taks.

V kolikor zakon ne bo določal taksne oprostitve, pa je smiselno, da se – podobno kot za tožbe v upravnih sporih - za tožbo po 11. členu določi enotna sodna taksa. Glede na to, da so tožniki po tem zakonu lahko osebe, katerih terjatev iz naslova kvalificiranih obveznosti banke je presegala 100.000 EUR (gl. drugo alinejo prvega odstavka 11. člena), menimo, da bi bila primerna sodna taksa za postopke po 11. členu zakona 1.000 EUR na vsaki stopnji postopka.

6. K 10. členu:

Sprememba je predlagana zgolj z namenom večje jasnosti besedila.

7. K 11. členu:

Besedilo v napovednem stavku prvega odstavka 11. člena ni konsistentno z besedilom 25. člena Predloga zakona, saj 11. člen govori o »tožbi za povrnitev škode« (ki vsebuje dajatveni zahtevek), 25. člen pa o odločbi sodišča o »obstoju pravice nekdanjih imetnikov do povračila škode« (ki vsebuje ugotovitveni zahtevek).

Glede na to, da se bo s tožbo po 11. členu zakona po našem razumevanju ugotavljalo, ali obstoji pravica nekdanjih imetnikov do povračila škode, predlagamo, da se prvi odstavek 11. člena spremeni tako, da je v njem jasno določeno, da tožba vsebuje ugotovitveni zahtevek.

Smiselno bi bilo tudi, da je v tem členu jasno določeno, na kaj se mora glasiti ugotovitveni zahtevek – po trenutni strukturi zakona namreč ni jasno, ali se tožba vložijo zgolj na ugotovitev obstoja pravice nekdanjih imetnikov do povračila škode ali mora vsebovati tudi zahtevek na ugotovitev (i) kakšna bi bila pravilna obravnava posameznega reda kvalificiranih obveznosti in (ii) katera od toženih strank (Banka Slovenije ali Republika Slovenija) je odgovorna za plačilo škode. Zato predlagamo, da se med sedanji prvi in drugi odstavek 11. člena doda nov odstavek, ki bo jasno določil vsebino tožbenega zahtevka.

8. K 12. členu

Glede na to, da zakon predvideva izdajo ene sodbe v vseh postopkih, ki se nanašajo na posamezno odločbo Banke Slovenije, je treba zagotoviti uniformnost odločanja tudi pri odločanju o pritožbah in izrednih pravnih sredstvih.

9. K 16. členu:

Menimo, da ta člen v svojih bistvenih delih močno odstopa od stališč, ki jih je Ustavno sodišče zavzelo v odločbi U-I-295/13, v kateri je jasno poudarilo, da mora biti nekdanjim imetnikom omogočen *popoln vpogled v vso dokumentacijo*, s katero je Banka Slovenije razpolagala ob izdaji odločb o izrednih ukrepih. Tistim, ki jim razkritje dokumentacije ni v interesu, namreč trenutno besedilo 16. člena daje izredno široke možnosti, da preprečijo razkritje relevantnih dokumentov, kar bo neizogibno pripeljalo do tega, da bodo nekdanji imetniki glede razpoložljivih informacij in podatkov o poslovanju bank, ter drugih dejstev in okoliščin, ki jih je Banka Slovenije upoštevala ob izreku izrednih ukrepov, v izrazitem procesnem neravnovesju v primerjavi z Banko Slovenije.

Glede na to, da je Ustavno sodišče jasno poudarilo, da je takšno procesno neravnovesje ustavno neskladno, je po našem mnenju tudi predlagano besedilo 16. člena Predloga zakona v neskladju z Ustavo in ga je treba ustrezno spremeniti.

Predlagane spremembe so namenjene zagotovitvi seznanitve nekdanjih imetnikov z relevantno dokumentacijo in vzpostavitvi procesnega ravnovesja pravnih strank v postopku, ki bo potekal na podlagi tega zakona.

K posameznim predlaganim spremembah podajamo še naslednjo obrazložitev:

- Predlagana sprememba v petem odstavku je potrebna za zagotovitev ustavne pravice nekdanjih imetnikov do sodnega varstva. Glede na to, da je Ustavno sodišče v odločbi U-I-295/13 poudarilo, da je seznanitev nekdanjih imetnikov z vso dokumentacijo, ki jo je Banka Slovenije upoštevala pri izreku izrednih ukrepov, nujno potrebna za zagotovitev njihove pravice do učinkovitega sodnega varstva, mora biti nekdanjim imetnikom omogočeno, da zoper sklep sodišča, s katerim je njihova zahteva za predložitev dokumentacije zavrnjena, vložijo pravno sredstvo (pritožbo). V nasprotnem primeru bo sodno varstvo, ki jim bo omogočeno s tem zakonom, ponovno neučinkovito;
- Predlagana sprememba v šestem odstavku – črtanje celotne druge alineje je potrebna, ker je druga alineja šestega odstavka v direktnem nasprotju s 15. členom Predloga zakona, ki določa, da stranka sodišču predlaga predložitev dokumentov, ne da bi se pred tem, prekrilo zaupne ali osebne podatke ali poslovno skrivnost. Eden izmed načinov ugoditvi temu predlogu z določeno omejitvijo torej ne more biti ravno ta, da se pred razkritjem teh dokumentov zakrijejo ravno tisti podatki, katerih razkritje je stranka zahtevala;
- Predlagana sprememba v šestem odstavku – črtanje celotne tretje alineje je potrebna, ker tretja alineja onemogoča prepisovanje ali preslikavo dokazov, danih na vpogled strankam v prostorih sodišča. Takšen način dostopa do podatkov strankam ne predstavlja učinkovitega dostopa do teh podatkov, saj si tako kompleksnih in količinsko obsežnih informacij, kot so relevantne za razjasnitev dejan-

skega stanja v sporih, ki bodo potekali na podlagi tega zakona, objektivno ni mogoče zgolj zapomniti. Takšen način dostopa do informacij je torej neučinkovit in v nasprotju z dostopom, kot mora biti nekdanjim imetnikom zagotovljen na podlagi odločbe U-I-295/13.

- Predlagani novi deveti odstavek določa sankcijo, če stranka ali druga oseba noče ugoditi sklepu sodišča – ta dopolnitev je potrebna, da je sankcija enotno urejena ne glede na to, ali predložitev listine odreče stranka ali tretja oseba. Zgolj sklicevanje na zakon, ki ureja pravdni postopek, ne bi bilo primerno, saj le-ta določa različne sankcije glede na to, ali predložitev listine odreče stranka ali tretja oseba.

10. K 17. členu:

Predmetni člen ureja posredovanje tožbe nasprotni stranki, pri čemer je ta trenutek vezan na odločitev sodišča o predlogu za izdajo sklepa o predložitvi dokazov.

Iz trenutne dikcije 17. člena Predloga zakona se lahko razume, da po posredovanju tožbe nasprotni stranki predloga za izdajo sklepa o predložitvi dokazov sodišču (na podlagi 15. člena zakona) ni več mogoče vložiti.

Menimo, da je takšna rešitev neprimerna, poleg tega pa tudi nekonsistentna z 20. členom Predloga zakona, ki (zavedajoč se kompleksnosti sporov, ki bodo potekali na podlagi predmetnega zakona) strankam omogoča predložitev novih dokazov vse do konca glavne obravnave.

V sporih, ki bodo potekali na podlagi zakona je namreč zelo verjetna situacija, ko bodo tožene stranke šele v odgovoru na tožbo podale takšne navedbe, na podlagi katerih bodo tožniki lahko ustrezno oblikovali predlog za izdajo sklepa o predložitvi dokazov sodišču (na podlagi 15. člena zakona) ali pa bodo – glede na navedbe toženih strank – vložili predlog za predložitev dokazov, s katerimi bodo izpodbijali navedbe toženih strank, za katere v času vložitve tožbe še sploh ne bodo vedeli, da so za postopek relevantni (to izhaja iz naravnega časovnega sosledja dogodkov, saj tožniki v času vložitve tožbe še ne bodo seznanjeni z navedbami toženih strank iz odgovora na tožbo).

Ker zakon (drugi odstavek 16. člena) po drugi strani nekdanjim imetnikom preprečuje, da bi »ribarili na slepo«, mora biti nekdanjim imetnikom omogočeno, da predlog za izdajo sklepa o predložitvi dokazov sodišču (na podlagi 15. člena zakona) vložijo vse do konca glavne obravnave.

11. K 19. členu:

Sprememba je predlagana zgolj z namenom večje jasnosti besedila.

12. K 20. členu:

Dopolnitev je predlagana za primer, če se bi bila sprejeta predlagana dopolnitev k 7. členu o izključitvi uporabe novele ZPP-E. Ker zakon strankam (za razliko od zakona o pravdnem postopku) omogoča navajanje dejstev in dokazov vse do konca glavne obravnave, je zaradi zagotovitve konsistentnosti zakona smiselna tudi izključitev uporabe določb ZPP-E o omejitvi števila pripravljalnih vlog in rokov za njihovo predložitev.

13. K 21. členu:

Sprememba je predlagana zgolj z namenom večje določnosti besedila.

14. K 22. členu:

V zvezi z 22. členom se sklicujemo na obrazložitev naših pripomb, ki smo jih podali k 2. členu Predloga zakona, saj sta 2. in 22. člen med sabo neločljivo povezana in morata biti konsistentna.

Kot obrazloženo, mora biti nekdanjim imetnikom omogočeno, da sodišče presoja tudi potrebnost, nujnost in sorazmernost izrečenih izrednih ukrepov, pri čemer mora biti zagotovljeno, da bodo kriteriji za presojo »potrebnosti, nujnosti in sorazmernosti« primerljivi s tozadevnimi kriteriji in standardi, ki so bili pri izrekanju izrednih ukrepov uporabljeni v drugih evropskih državah (mednarodna primerljivost).

V zvezi s predlaganimi dopolnitvami drugega in tretjega odstavka 22. člena želimo pojasniti, da je pri pripravi kompleksnih ocen iz prvega odstavka 253.a člena ZBan-1 in ocen iz prvega odstavka 261.b člena ZBan-1 bistvenega pomena, da so bili podatki, ki jih je pridobila Banka Slovenije, tudi pravilno uporabljeni pri izračunu kapitalske ustreznosti bank ter posledično pri izreku izrednih ukrepov, ter da je Banka Slovenije pri tem upoštevala takrat veljavna pravila (standarde) glede vrednotenja postavk premoženja in računovodskih kategorij za namen in potrebe izračuna kapitalskih zahtev.

Na primer:

125. člen ZBan-1 (kapitalska ustreznost banke) je določal: *»Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste storitev, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh storitev (kapitalska ustreznost).«*

135. člen ZBan-1 (vrednotenje postavk za izračun kapitalskih zahtev in omejitev) je določal: *»Če v tem zakonu in predpisih o upravljanju s tveganji niso določena posebna pravila o vrednotenju postavk sredstev in zunajbilančnih postavk za namen izračuna kapitalskih zahtev in omejitev, se za vrednotenje teh postavk za namen izračuna kapitalskih zahtev in omejitev uporabljajo splošna pravila o vrednotenju postavk v računovodskih izkazih bank.«*

V medijih je prišlo večkrat do diskusije in dileme, ali so svetovalci pri svojih izračunih upoštevali določbe teh dveh členov ZBan-1 ter če jih je Banka Slovenije pri svojih ocenah pravilno upoštevala. Zato menimo, da bi morali biti tudi kriteriji, ki ju predlagamo s to dopolnitvijo upoštevani v besedilu drugega oziroma tretjega odstavka 22. člena.

Glede predlagane dopolnitve prve alineje četrtega odstavka, pa menimo, da je smiselno, da se na tem mestu definira »pravilna obravnava«. Pojem »pravilna obravnava« je namreč uporabljen v več določbah zakona, ni pa nikjer definiran.

15. K 23. členu:

Drugi odstavek 23. člena določa, da si sodišče prizadeva, da je najmanj polovica članov odbora strokovnjakov iz tujine, ter da v ta namen sodišče posreduje razpis za imenovanje Evropski komisiji, Evropski centralni banki ter Evropskemu bančnemu organu.

Menimo, da iz takšne dikcije izhaja precejšnja verjetnost, da bodo strokovnjaki iz tujine, ki bodo člani odbora izvedencev za strokovna vprašanja, ravno uslužbenci omenjenih institucij, kar pa po našem mnenju ni sprejemljivo. Omenjene institucije so namreč sodelovale pri določanju kriterijev, na podlagi katerih se je izračunavala kapitalska ustreznost bank, ki so jim bili izrečeni izredni ukrepi, zaradi česar so uslužbenci teh institucij v konfliktu interesov, in zaradi tega ne smejo biti člani odbora izvedencev. Posebej pomenljivo pri tem je, da so bili predstavniki Evropske komisije in Evropske centralne banke tudi člani Usmerjevalnega odbora, ki je s svojim delovanjem bistveno vplival sprejemanje odločitev o izrednih ukrepih, iz česar prav tako izhaja, da bi bil v primeru njihovega imenovanja v odbor izvedencev, podan očiten konflikt interesov tako Evropske komisije, kot tudi Evropske centralne banke.

Poleg tega mora biti cilj zakona, da se k sodelovanju v odbor izvedencev pritegne najboljše tuje strokovnjake s področja bančništva, višina nagrade izvedencem pa mora biti določena glede na zahtevnost in količino dela posameznega izvedenca, ter ob upoštevanju kompleksnosti posameznega postopka. Menimo, da določitev višine nagrade v absolutnih zneskih tega cilja ne zasleduje in zato takšna ureditev ni primerna.

Glede na to, da zakon določa, da nagrado članov odbora krije državni proračun, je smiselno, da zakon izrecno določi, da državni proračun krije tudi vse stroške, ki so potrebni za učinkovito delovanje odbora (tj. potne stroške, stroške namestitve članov odbora, prostora za njihovo delovanje, prevodov listin, ki jih bo odbor upošteval pri izdelavi svojega mnenja itd.).

16. K 24. členu:

Da bo zakon konsistenten, je treba 24. člen uskladiti s pripombami, ki smo jih podali k 22. členu – temu je namenjena predlagana sprememba prvega odstavka tega člena.

Predlagana dopolnitev z novim, tretjim, odstavkom 24. člena je namenjena zagotovitvi pravice strank do izjave.

17. K 25. členu:

Smiselno bi bilo, da sodišče poleg pravilne obravnave posameznega reda kvalificiranih obveznosti ugotovi tudi pravilnost obravnave *posameznih kvalificiranih obveznosti v tem redu*. Glede na to, da je bilo v vsakem redu kvalificiranih obveznosti več vrst kvalificiranih obveznosti (tj. več vrst finančnih instrumentov), bi bilo smotno, da sodišče ugotovi tudi, kakšna bi bila pravilna obravnava posamezne kvalificirane obveznosti, tj. da za vsako posamezno kvalificirano obveznost (tj. za vsak posamezni finančni instrument) določi vhodni podatek o njegovi »pravilni obravnavi«, ki je potreben za izvedbo matematične operacije iz drugega odstavka 28. člena zakona. S tem v zvezi glejte tudi našo obrazložitev k 28. členu.

Menimo tudi, da v drugem odstavku 25. člena manjka določba, da v primeru ugotovljene neodgovornosti Banke Slovenije za nastalo škodo (v primeru njene ekskulpacije na podlagi 3. člena zakona), odškodnino izplača Republika Slovenija, zato predlagamo ustrezno dopolnitev.

Dopolnitev z novim tretjim odstavkom je predlagana za primer, če se bi bila sprejeta predlagana dopolnitev k 7. členu o izključitvi uporabe novele ZPP-E. Glede na posebnost

postopkov, ki bodo tekli na podlagi tega zakona, menimo, da bi moralo biti strankam omogočeno, da zoper pravnomočno sodbo vložijo revizijo, brez predhodnega preskusa, ali je revizija dopustna (ti. dovoljena revizija). Ker novela ZPP-E ukinja dovoljeno revizijo, in pozna le še institut dopuščene revizije, je smiselno, da se možnost dovoljene revizije izrecno določi z zakonom.

18. K 27. členu:

Predlagano dopolnitev predlagamo, ker iz trenutnega besedila 27. člena po našem mnenju ne izhaja dovolj jasno, da se pravnomočna sodna odločba nanaša na vsako *posamezno* odločbo o izrednih ukrepih, ki jo je izdala Banka Slovenije.

19. K 28. členu:

28. člen ureja določitev višine odškodnine, ki se izplača vsakemu posameznemu imetniku in je sestavljena iz nadomestila za kvalificirano obveznost, ki je prenehala ter zneska obresti.

Kot omenjeno že v naši obrazložitvi predlogov sprememb 25. člena, menimo, da mora sodišče ugotoviti tudi, kakšna bi bila »pravilna obravnava« posamezne kvalificirane obveznosti, saj sicer izračuna odškodnine iz 28. člena zakona ne bo mogoče napraviti. Tudi v drugi fazi postopka, ob uveljavljanju odškodninskih zahtevkov od Banke Slovenije oziroma Republike Slovenije, mora biti »pravilna obravnava« s strani vseh nekdanjih imetnikov izračunana na enak način. Predlagane dopolnitve bi omogočile, da nekdanji imetniki na enoten način izračunajo vrednost »pravilne obravnave« in posledično tudi pri opravi matematične operacije iz 28. člena zakona uporabijo enake (oziroma na enak način izračunane) vhodne podatke. Brez te dopolnitve zakon vsebuje pravno praznino, saj ne določa, na kakšen način se izračuna vrednost pravilne obravnave posameznih kvalificiranih obveznosti; to pa bi lahko pripeljalo do številnih (sicer nepotrebnih) sodnih postopkov na podlagi drugega odstavka 31. člena tega zakona.

Glede obrestnega dela zahtevka menimo, da določitev obrestne mere, kot je ta vsebovana v tretjem odstavku tega člena (tj. obrestna mera, ki se nanaša na operacije glavnega refinanciranja ECB), ni primerna, saj je (bila) ta obrestna mera v času teka obresti negativna oziroma blizu nič. To dejansko pomeni, da nekdanjim imetnikom, navkljub zamudi s plačilom odškodnine, niso priznane nobene zamudne obresti. Višino zamudnih obresti določa zakon, ki ureja obrestno mero zakonskih zamudnih obresti, zato menimo, da je glede višine zamudnih obresti smiselna uporaba tega zakona.

20. K 29. členu:

Po naši oceni je nujno potrebno, da se dokumenti oziroma podatki iz drugega odstavka 29. člena že v samem zakonu jasno določijo, saj bo le tako mogoče preprečiti morebitne različne interpretacije (ali celo zlorabe) tega člena in s tem neupravičene zavrnitve ali zavrženja zahtevkov za izplačilo odškodnine zgolj iz formalnih razlogov. Problem s tem v zvezi vidimo zlasti glede finančnih instrumentov, ki so bili izdani po tujem pravu, saj relevantne tuje jurisdikcije nimajo registra, ki bi bil podoben registru, ki se v Sloveniji vodi pri KDD, in tako iz predmetnega člena ni jasno, katere dokumente je treba v tem primeru predložiti zavezancu za izplačilo odškodnine. Predlagana dopolnitev je namenjena odpravi teh nejasnosti.

21. K 31. členu:

V izogib kopičenju sodnih postopkov zaradi zavrnitve ali zavrženja zahtevkov za izplačilo odškodnine zaradi morebitnih formalnih pomanjkljivosti, menimo, da bi bilo smiselno, da Banka Slovenije oz. ministrstvo, pristojno za finance, pred zavrnitvijo ali zavrženjem vloge, nekdanjega imetnika opozori na pomanjkljivosti in ga pozove k dopolnitvi oziroma popravi vloge.

22. K 33. členu:

Predlagana dopolnitev je namenjena uskladitvi 33. člena z našim predlogom, da se vzpostavi virtualna podatkovna soba, kot smo to predlagali z dopolnitvijo 6. člena zakona. Poleg tega predlagana dopolnitev ureja, do kdaj mora biti upravičencem omogočen dostop do podatkov v virtualni podatkovni sobi.

23. K 34. členu:

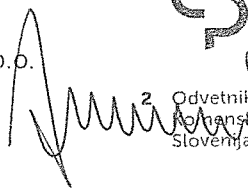
Menimo, da je v trenutnem besedilu predvideni šestmesečni za vložitev tožbe bistveno prekratek, in da tožnikom ne omogoča kvalitetne priprave tožb, in da jim zato tako kratek rok ne omogoča učinkovitega sodnega varstva.

Pri določitvi ustreznega roka za vložitev tožb je treba upoštevati izjemno kompleksnost sporov, ki bodo potekali na podlagi tega zakona, in dejstvo, da so bili številni tožniki nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti več (lahko tudi vseh šestih) bank, ki so jim bili izrečeni izredni ukrepi, kar pomeni, da bodo morali v tem času vložiti šest tožb z bistveno različnim dejanskim stanjem. Prav tako je treba pri tem upoštevati, da se bodo nekdanji imetniki z dokumentacijo, ki je relevantna za pripravo njihovih tožb, seznanili šele po uveljavitvi tega zakona, kar učinkovito dodatno skrajšuje že tako kratek rok za njihovo vložitev. S tem v zvezi velja opozoriti, da je tako kratek rok tudi v nasprotju z odločbo U-I-295/13, v kateri je Ustavno sodišče jasno zapisalo, da zastaranje zahtevkov nekdanjih imetnikov še šest mesecev po uveljavitvi novega zakona sploh ne teče, po trenutnem predlogu ureditve pa je predvideno, da se bo takrat rok za vložitev tožbe že iztekel.

Menimo, da bi bil primernejši rok za vložitev tožb 12 mesecev. Pri tem pa, upoštevaje naše pripombe k 6. členu v zvezi z vzpostavitvijo virtualne podatkovne sobe, in dejstvo, da mora biti nekdanjim imetnikom pred vložitvijo tožbe omogočen dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo za pripravo tožbe, menimo, da bi moral biti rok za vložitev tožbe vezan na trenutek, ko bo nekdanjim imetnikom omogočen vpogled v dokumente v virtualni podatkovni sobi (oziroma v najslabšem primeru vsaj na trenutek, ko Banka Slovenije javno objavi dokumente iz prvega odstavka 6. člena tega zakona) in ne na uveljavitev zakona.

Vljudno pozdravljeni,

Odvetniki Šelih & partnerji, o.p., d.o.o.
odvetnica Helena Butolen

ŠELIH &
PARTNERJI

Odvetniki Šelih & partnerji, o.p., d.o.o.
Kotranskega ulica 36, 1000 Ljubljana
Slovenija

po pooblastilu družb: Pozavarovalnica Sava, d.d., Zavarovalnica Sava, zavarovalna družba, d.d., Adriatic Slovenica Zavarovalna družba d.d., Prva osebna zavarovalnica d.d., Skupina Prva, zavarovalniški holding, d.d., Fondi Sloveno-Kosovar i Pensioneve SH.A., Sava pokojninska družba d.d., KBM-Infond, družba za upravljanje, d.o.o. - Skupina Nove KBM, Hranilnica LON d.d. in KD skladi, družba za upravljanje, d.o.o.

Priloge:

- 10 pooblastil za zastopanje
- Priloga 1 - Dokumenti, ki morajo biti nekdanjim imetnikom na razpolago v virtualni podatkovni sobi, oblikovani na podlagi tretjega odstavka 6. člena
- Priloga 2 - Izjava o varovanju zaupnosti iz petega odstavka 6. člena tega zakona

V vednost poslano:

- Ministrstvo za pravosodje, Župančičeva 3, 1000 Ljubljana
- Slovensko zavarovalno združenje, Železna cesta 14, 1000 Ljubljana
- Združenje bank Slovenije, Šubičeva 2, 1000 Ljubljana
- Agencija za zavarovalni nadzor, Trg republike 3, 1000 Ljubljana

Priloga 1

Dokumenti, ki morajo biti nekdanjim imetnikom na razpolago v virtualni podatkovni sobi, oblikovani na podlagi tretjega odstavka 6. člena tega zakona¹:

- odločba, s katero je bil izrečen izredni ukrep, z vsemi prilogami in v odločbi o izrednem ukrepu omenjenimi dokumenti,
- oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1,
- celovito poročilo o rezultatih pregleda kakovosti sredstev in testiranja odpornosti na makroekonomske šoke za vsako banko, v kateri je bil izrečen izredni ukrep (najobsežnejše poročilo, s katerim razpolaga Banka Slovenija ali banka, ki ji je bil izredni ukrep izrečen), na podlagi katerega je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253.a člena ZBan-1,
- dokumente, iz katerih je razvidna vsebina pogodbenega razmerja med Banko Slovenije in osebo, ki je izdelala ocene vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1, z vsemi vmesnimi verzijami dokumentov, ki urejajo to pogodbeno razmerje, oziroma verzijami, ki so nastale tekom oblikovanja tega pogodbenega razmerja,
- vse dokumente, ki so jih pripravili zaposleni Roland Berger-ja ali Oliver Wyman- a (ali imajo glavo teh svetovalnih podjetij) v času od septembra 2013 do junija 2014 o slovenskem gospodarstvu in so v posesti Banke Slovenije;
- poročilo o AQR-u, izvedenem v Factor banki in Probanki po začetku likvidacijskega postopka,
- spisek kreditov iz analiziranega vzorca (z izbranimi identifikacijami komitenta), torej kreditov, ki so bili uvrščeni v vzorec, na katerem so ocenjeni (pri testiranju od spodaj navzgor) parametri za model ocenjevanja pričakovane izgube,
- dostop do kreditnega biroja,
- vzorec ocenjevanja nepremičnin in LTV nepremičnin iz vzorca, na osnovi katerega je v AQR-u ocenjen LTV vseh nepremičninskih zavarovanj; (kumulativne) CR_SA obrazce posameznih testiranih bank, s katerimi razpolaga Banka Slovenije za 2012 in 2013,
- prenosne cene posameznih terjatev, ki so bile prenesene na DUTB,

¹ OPOMBA: vključene so vse relevantne listine, v kolikor bodo posamezne od njih javno objavljene že na podlagi prvega odstavka 6. člena, ni potrebno, da so ponovno objavljene tudi v virtualni podatkovni sobi.

Listine, ki se nanašajo na odločbo o izrednih ukrepih, izrečeno NLB:

- ocena izkaza finančnega položaja, ki jo je pripravil neodvisni ocenjevalec na dan 30. 9. 2013 ob predpostavki delujočega podjetja in je izkazovala negativni kapital v višini -317.975 tisoč EUR (omenjena v točki 2 odločbe o izrednih ukrepih). Poročilo je pripravil Deloitte dne 11. 12. 2013;
- ocena vrednosti sredstev banke, ki jo je pripravil neodvisni ocenjevalec na dan 30. 9. 2013 ob predpostavki nedelujočega podjetja in je izkazovala negativni kapital v višini od -735.793 tisoč Eur do -1.559.613 EUR (omenjena v točki 2 odločbe o izrednih ukrepih). Poročilo se imenuje Hypothetical liquidation value of NLB d.d. as of 30. 9. 2013 z dne 10. 12. 2013. Poročilo je pripravil Deloitte;
- poročilo družbe Deloitte z dne 11. 12. 2013 o pregledu kvalitete kreditnega portfelja NLB;
- pogodba o prenosu terjatev iz NLB na DUTB z dne 18. 12. 2013;

Listine, ki se nanašajo na odločbo o izrednih ukrepih z dne 17. 12. 2013, izrečeno NKBM:

- ocena izkaza finančnega položaja, ki jo je pripravil neodvisni ocenjevalec na dan 30. 9. 2013 ob predpostavki delujočega podjetja in je izkazovala negativni kapital v višini -67.070 tisoč EUR (omenjena v točki 2 odločbe o izrednih ukrepih z dne). Poročilo je pripravil Ernst&Young Svetovanje dne 16. 12. 2013;
- ocena vrednosti sredstev banke, ki jo je pripravil neodvisni ocenjevalec na dan 30. 9. 2013 ob predpostavki nedelujočega podjetja in je izkazovala negativni kapital v višini od -232.051 tisoč Eur (omenjena v točki 2 odločbe o izrednih ukrepih). Poročilo se imenuje Hypothetical orderly liquidation value of Nova KBM d.d. as of 30. 9. 2013 z dne 12. 12. 2013;
- poročilo družbe Ernst&Young Svetovanje z dne 16. 12. 2013 o pregledu kvalitete kreditnega portfelja NKBM;
- pogodba o prenosu terjatev iz NKBM na DUTB;

Listine, ki se nanašajo na odločbo o izrednih ukrepih z dne 17. 12. 2013, izrečeno Abanki:

- ocena izkaza finančnega položaja, ki jo je pripravil neodvisni ocenjevalec na dan 30. 9. 2013 ob predpostavki delujočega podjetja in je izkazovala negativni kapital v višini -265.216 tisoč EUR (omenjena v točki 2 odločbe o izrednih ukrepih). Poročilo je pripravil Ernst&Young Svetovanje z dne 16. 12. 2013;
- ocena vrednosti sredstev banke, ki jo je pripravil neodvisni ocenjevalec na dan 30. 9. 2013 ob predpostavki nedelujočega podjetja in je izkazovala negativni kapital v višini od -317.808 Eur (omenjena v točki 2 odločbe o izrednih ukrepih). Poročilo se imenuje Hypothetical orderly liquidation value of Abanka d.d. as of 30. 9. 2013 z dne 12. 12. 2013;

- poročilo družbe Ernst&Young Svetovanje z dne 12. 12. 2013 o pregledu kvalitete kreditnega portfelja Abanke;
- pogodba o prenosu terjatev iz Abanke na DUTB;

Listine, ki se nanašajo na odločbo o izrednih ukrepih z dne 16. 12. 2014, izrečeno Banki Celje:

- odredba Banke Slovenije z dne 20. 12. 2013 z oznako PBH-24.20-024/13-011;
- ocena vrednosti Banke Celje s strani neodvisnega cenilca, ki je ocenil v primeru stečaja primanjkljaj sredstev Banke Celje v višini 197.000 tisoč EUR;
- pregled kakovosti sredstev Banke Celje (datum in izvajalec ni poznan);
- poročilo Hypothetical liquidation value of Banka Celje as of 31. 12. 2013 z dne 11. 7. 2014 pripravljeno s strani Ernst & Young;
- poročilo Updated of the valuation of Banka Celje as of 31. 12. 2013 under the hypothetical assumption of an orderly liquidation for developments through 30. 9. 2014 z dne 12. 12. 2014, ki jo je izdelal Ernst&Young;
- pogodba o prenosu terjatev iz Banke Celje na DUTB;

Listine, ki se nanašajo na odločbo o izrednih ukrepih z dne 17. 12. 2013, izrečeno Factor banki:

- načrt prestrukturiranja in postopnega prenehanja Factor banke z dne 4. 11. 2013;
- ocena vrednosti sredstev banke na dan 30. 9. 2013, ki jo je potrdil revizor;
- pogodba o prenosu terjatev iz Factor banke na DUTB;

Listine, ki se nanašajo na odločbo o izrednih ukrepih z dne 17. 12. 2013, izrečeno Probanki:

- ocena vrednosti sredstev banke na dan 6. 9. 2013, ki jo je potrdil revizor;
- plan finančnega prestrukturiranja Probanke;
- pogodba o prenosu terjatev iz Probanke na DUTB.

Priloga 2

Izjava o varovanju zaupnosti iz petega odstavka 6. člena tega zakona

Spodaj podpisani [•] /zakoniti zastopnik/pooblaščenec družbe [•]

izjavljam,

da bom dokumente in informacije, ki jih bom pridobil/a na podlagi vpogleda v virtualno podatkovno sobo pri Banki Slovenije, in ki so označeni kot zaupni, osebni ali poslovna skrivnost, varoval/a kot take, in jih bom uporabil/a izključno za namen uveljavljanja tožbenih zahtevkov po Zakonu o postopku sodnega varstva imetnikov kvalificiranih obveznosti bank. Dokumente in informacije sem poleg tega dolžan/na razkriti, če to od mene zahteva zakon ali na zakonu temelječ akt državnega organa.

Seznanjen/a sem, da je izdaja in neupravičena pridobitev poslovne skrivnosti kaznivo dejanje.

Podpisano v [•], dne [•]